

6. Afbrýðissemi og ótrygglyndi II.

2 blöð qto. Merkt:J.

Fyrir þessum ári hefur ég verið að skrifa um ótrygglyndi og afbrýðissemi. Þetta er eitt af þeim stærstu vandræðum okkar nútímna. Það er ekki aðeins ástæða til þess að fólk sé að hætta að elska og gæta, heldur er það einn af þeim stærstu orsökum þess að fólk sé að hætta að lifa. Þetta er eitt af þeim stærstu vandræðum okkar nútímna. Það er ekki aðeins ástæða til þess að fólk sé að hætta að elska og gæta, heldur er það einn af þeim stærstu orsökum þess að fólk sé að hætta að lifa.

Þetta er eitt af þeim stærstu vandræðum okkar nútímna. Það er ekki aðeins ástæða til þess að fólk sé að hætta að elska og gæta, heldur er það einn af þeim stærstu orsökum þess að fólk sé að hætta að lifa. Þetta er eitt af þeim stærstu vandræðum okkar nútímna. Það er ekki aðeins ástæða til þess að fólk sé að hætta að elska og gæta, heldur er það einn af þeim stærstu orsökum þess að fólk sé að hætta að lifa.

Þetta er eitt af þeim stærstu vandræðum okkar nútímna. Það er ekki aðeins ástæða til þess að fólk sé að hætta að elska og gæta, heldur er það einn af þeim stærstu orsökum þess að fólk sé að hætta að lifa. Þetta er eitt af þeim stærstu vandræðum okkar nútímna. Það er ekki aðeins ástæða til þess að fólk sé að hætta að elska og gæta, heldur er það einn af þeim stærstu orsökum þess að fólk sé að hætta að lifa.

Þetta er eitt af þeim stærstu vandræðum okkar nútímna. Það er ekki aðeins ástæða til þess að fólk sé að hætta að elska og gæta, heldur er það einn af þeim stærstu orsökum þess að fólk sé að hætta að lifa. Þetta er eitt af þeim stærstu vandræðum okkar nútímna. Það er ekki aðeins ástæða til þess að fólk sé að hætta að elska og gæta, heldur er það einn af þeim stærstu orsökum þess að fólk sé að hætta að lifa.

Afbryðissami og óbygglyndi.

II.

Þó þu voru syððinadatur og höfðu alízt upp báðar í sama myndarheimilissu, enda báðar í lífsinu aldri. Síðan flúttu þar til Reykjavíkur og eignadist önnur þeirra efni leyan handverksmanns, sem ávalt hafði góða atvinnu og þann efundust vel. Kona hans hét A. og frænka hennar B. og var hún um tíma í samastofu, en hún varð svo veik, að hún varð að hotta því starfi, enda fór hún eigi lengur, "koma einsonin."

Þann fæðin hennar hafði eitt öllum eignum hennar og mí, en hann sá, hvernig heimid var fyrir henni yfir af hanni hana og stóð eftir ní hveiti, en barnid né móður þess.

Frið. G. bád því manni sínu að hjálpa hinni vandaðu frænku hennar og gærdi hana það Gæði. Fljótt og myndarlega: Félts henni gott misuði og hjálpaði henni í marga mund og most fyrir-veidni frænku hennar, Frið. G., en lét sér svo anst um hana og barn hennar, að ástribid á milli þeirra var eigi einungis eitt og jafnan áður, heldur fór það varandi með dægi hverjunn.

Nú þar svo víð, að Frið. G. vildi fara í sveit með tveim börn sínum manni hennar, en vitanlega missti þá förtöðun heimilis síns og námsmanns þeirra, en hann hafði sér vitodandi, en til þess, að gefa tókist allt sem bar, bændu ní frænka hennar og vildur-vinska henni, að annast atgjötloga um heimili þeirra. Hjónu meðan hún var þar var andi og í sveitinni um 2-3 mánaða stund. Frið. G. fór því með börn síni Gæði í sveitina, en frænka hennar B. tók að sér heimili hennar í meðan. Hér var því gagnkvæm vinátta frá veggja hálfu og allt í bærta lagi.

Stóri hluta samansins kom svo frá G. með barn sín úr sveitinni; og
 hefdi hún og þau orðid mikillar gleði og gæða á dygðandi. Það var
 því mikilid gleði efni fyrir frá G. að moga síð komu til manna sína og þessilís,
 hitta þau alla ánægða og glada og fróttu sinni gætt hennar, að hún
 gæti að henni endur góldid mót samlega. Þetta voru þessu á hennar
 á heimilid síni. —

En þegar hún kom henni á henni sínu með barn sín og manna hennar,
 var hún þar úti fyrir og sagdi henni í fullri alvörn, að hún fengi hún
 sjálf eigi að stíga þátt sínum ínu fyrir dyr hús þessara, þó hún
 væri D. fróttu hennar komin í hennar stad; hún mundi strax
 hefjast stílnadar við hana og þess, að hún fengi full yfirráð yfir
 barninu þessara Gádmu.

Þegar þorfrá hennar tókdu saman um það, það stóð það hefdi, sagdi
 B.: „Óhvers, mér og manni þessum, hefji komid saman um að hana
 komist mér og ég get mi eigi lifad lengur á hana.“

Þetta var þá „kannin“, sem B. lét fróttu sinni í G. Frá G.
 félt að vísu að halda Gádmu barninum, en sorg hennar og meða vad
 henni óþvík, einhunn vegna vanþakklætis þess, en fróttu hennar, B. hefdi
 sýnt henni með frá hendi sínu, þó er hún var einhunn vegandi um ótrýggð
 hennar illa kannada velgæringa.

J.